

บันทึก

เรื่อง อำนาจในการชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการ
ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๓/๔๑๗๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ได้หารือปัญหาข้อกฎหมายกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้กระทรวงการคลังนำปัญหาดังกล่าวหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กรณีที่คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้ออกประกาศ เรื่อง การขอรับชำระหนี้สำหรับเจ้าหนี้และการจัดสรรเงินจากการขายทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เพื่อจัดสรรเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการให้แก่เจ้าหนี้ตามสัดส่วนแห่งหนี้ และลำดับชั้นของกฎหมาย โดยเฉพาะแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ ซึ่งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับชำระหนี้และการจัดสรรเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามประกาศดังกล่าวนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่มีแนวทางในลักษณะใกล้เคียงกับกระบวนการพิจารณาตัดสินล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย อันจะทำให้การดำเนินการชำระบัญชีและจัดสรรเงินคืนแก่เจ้าหนี้สามารถกระทำได้ภายในระยะเวลาที่รวดเร็วกว่าขั้นตอนโดยทั่วไป กรณีดังกล่าว ปรส.และ/หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการองค์การ สามารถที่จะชำระเงินบางส่วนที่ได้มาจากการขายทรัพย์สินของสถาบันการเงินคืนแก่เจ้าหนี้ของสถาบันการเงินนั้น ๆ ตามประกาศดังกล่าวก่อนเข้าสู่กระบวนการล้มละลายได้หรือไม่

ต่อมากระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๓/๖๔๕๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อชี้แจงเพิ่มเติมในประเด็นที่ขอหารือ พร้อมทั้งแนบสำเนาหนังสือ ปรส. ที่ ปรส. รจ. ๑๕๒๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ซึ่ง ปรส. มีไปยังปลัดกระทรวงการคลัง สรุปความตามหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวได้ว่า คณะกรรมการองค์การได้ออกประกาศ เรื่อง การขอรับชำระหนี้สำหรับเจ้าหนี้และการจัดสรรเงินจากการขายทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เพื่อบริหารขั้นตอนการตรวจสอบหนี้ของเจ้าหนี้และจัดสรรเงินบางส่วนคืนแก่เจ้าหนี้อันเป็นอำนาจของคณะกรรมการองค์การตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๑๖ (๓) แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่โดยที่มีหลายฝ่ายได้ตั้งข้อสังเกตว่า ปรส. จะสามารถใช้อำนาจในมาตราดังกล่าวจัดสรรเงินและตราสารที่ได้จากการขายทรัพย์สินบางส่วนเพื่อชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ได้หรือไม่ อันเป็นข้อสังเกตที่ทำให้ ปรส. ยังไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้ และเป็นประเด็นที่ ปรส. ต้องการความชัดเจนเพื่อจะได้ถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาปัญหาข้อหาดังกล่าวข้างต้นโดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) และผู้แทน ปรส. แล้ว เห็นว่า ประเด็นปัญหาที่กระทรวงการคลังขอหารือคือ ในกรณีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการมีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สิน ปรส. จะมีอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการชำระหนี้คืนให้แก่เจ้าหนี้ได้หรือไม่ซึ่งในการพิจารณาข้อหารือนี้จะต้องพิจารณาเสียก่อนว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการชำระหนี้คืนเจ้าหนี้ไว้อย่างไร

เมื่อพิจารณาพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยละเอียดแล้ว จะเห็นได้ว่า พระราชกำหนดฉบับนี้มีได้บัญญัติเกี่ยวกับการชำระหนี้คืนเจ้าหนี้ไว้โดยชัดแจ้ง แต่กำหนดให้ ปรส. มีวัตถุประสงค์ในการชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการในกรณีที่บริษัทดังกล่าวไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ตามมาตรา ๗^๑ และให้อำนาจคณะกรรมการองค์การกำหนดวิธีการชำระบัญชีบริษัทได้ตามมาตรา ๑๖ (๓)^๒ รวมทั้งให้อำนาจคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐^๓ ซึ่งคณะกรรมการองค์การได้แต่งตั้งขึ้นเข้าทำการชำระบัญชีบริษัท อย่างไรก็ตาม

^๑ มาตรา ๗ ให้องค์การมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ
- (๒) ช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ
- (๓) ชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการในกรณีที่บริษัทดังกล่าวไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้

^๒ มาตรา ๑๖ คณะกรรมการองค์การมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอและการพิจารณาแผนแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ
- (๓) กำหนดวิธีการชำระบัญชีและขายทรัพย์สินของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการที่ไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้
- (๔) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่าย
- (๕) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชี รวมทั้งการตรวจสอบและสอบบัญชีภายใน

- (๖) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินกิจการ
 - (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดนี้
- ให้คณะกรรมการองค์การประกาศหลักเกณฑ์ตาม (๑) และ (๒) โดยเปิดเผย

^๓ มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการองค์การเห็นว่า บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการใดไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินงานได้ ให้รายงานรัฐมนตรีทราบ และให้คณะกรรมการองค์การมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสองคนมีอำนาจเข้า

พระราชกำหนดฉบับนี้ก็มีได้กำหนดความหมายของการชำระบัญชีไว้ รวมทั้งมิได้กำหนดขอบเขตวิธีการชำระบัญชีไว้ด้วยว่าคณะกรรมการองค์การจะสามารถกำหนดวิธีการชำระบัญชีให้แตกต่างไปจากวิธีการชำระบัญชีโดยทั่วไปของบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดได้หรือไม่

โดยที่ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้แทน พรส. ปรากฏว่า บริษัทที่ไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ทั้ง ๕๖ แห่ง เป็นบริษัทที่มีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สินทั้งสิ้น โดยแบ่งออกเป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวน ๒๑ แห่ง และบริษัทมหาชนจำกัดตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๓๕ แห่ง และหากพิจารณาบทบัญญัติว่าด้วยการชำระบัญชีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายทั้งสองฉบับต่างได้กำหนดให้อำนาจผู้ชำระบัญชีที่จะชำระหนี้คืนเจ้าหนี้ได้ แต่ในกรณีที่บริษัทมีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สิน หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายทั้งสองฉบับก็มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในกรณีของบริษัทจำกัด มาตรา ๑๒๖๖^๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้ผู้ชำระบัญชีต้องร้องขอต่อศาลทันทีเพื่อให้ออกคำสั่งว่าบริษัทนั้นล้มละลาย สำหรับกรณีของบริษัทมหาชนจำกัด มาตรา ๑๗๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ชำระบัญชีร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บริษัทนั้นล้มละลาย เมื่อผู้ชำระบัญชีไม่สามารถทำความตกลงประนีประนอมหนี้กับเจ้าหนี้ทั้งหมดได้ เมื่อ

ดำเนินการแทนบริษัทนั้นได้ทุกประการและทำการชำระบัญชีบริษัท กับให้ประธานกรรมการเป็นผู้แทนของบริษัทนั้นโดยให้ถือว่าเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการแจ้งเป็นหนังสือให้บริษัทนั้นทราบและให้กรรมการของบริษัทนั้นพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ โดยให้ถือว่าเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น และให้ปิดประกาศการแต่งตั้งคณะกรรมการไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานของบริษัทนั้น กับทั้งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับ

ประธานกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนหรือบุคคลอื่นใดปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งแทนบริษัทนั้นหรือคณะกรรมการได้

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง การใดที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบริษัทจำกัด หรือกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด กำหนดอำนาจและหน้าที่ให้เป็นของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรี

การขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทนั้นให้เปิดประมูลโดยเปิดเผย หรือแข่งขันราคาตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้องค์การได้รับค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละหนึ่งของราคาที่ขายได้

การชำระบัญชีของบริษัท ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีและการใดที่เป็นอำนาจและหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรี

๔ มาตรา ๑๒๖๖ ถ้าผู้ชำระบัญชีมาพิจารณาเห็นว่า เมื่อเงินลงทุนหรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้วสินทรัพย์ยังไม่พอกับหนี้สินไว้ ผู้ชำระบัญชีต้องร้องขอต่อศาลทันที เพื่อให้ออกคำสั่งว่าห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นล้มละลาย

๕ มาตรา ๑๗๓ ถ้าผู้ชำระบัญชีได้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว เห็นว่าทรัพย์สินของบริษัทยังไม่พอชำระหนี้ และไม่สามารถทำความตกลงประนีประนอมหนี้กับเจ้าหนี้ทั้งหมดได้ ให้ผู้ชำระบัญชีร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้บริษัทนั้นล้มละลาย

พิจารณาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ข้างต้นประกอบกับมาตรา ๔๒^๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้นำบทบัญญัติในการชำระบัญชีบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชี ปรส. โดยอนุโลมแล้ว ทำให้พิจารณาได้ว่าหากพระราชกำหนดนี้มุ่งที่จะให้นำวิธีการชำระบัญชีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับบริษัทจำกัดที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและนำวิธีการชำระบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดมาใช้บังคับกับบริษัทมหาชนจำกัดที่ถูกระงับการดำเนินกิจการแล้ว ก็จะสามารถบ่งชี้ได้ว่าทำนองเดียวกับมาตรา ๔๒ ดังกล่าว

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) เห็นว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายเฉพาะที่ใช้บังคับกับบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ โดยได้กำหนดมาตรการพิเศษขึ้นเพื่อใช้ดำเนินการกับบริษัทดังกล่าว^๗ รวมทั้งได้กำหนดให้คณะกรรมการองค์การมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเข้าไปดำเนินการแทนและทำการชำระบัญชีบริษัทตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการองค์การกำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ (๓)^๘ ประกอบกับบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการมีทั้งบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด มาตรา ๑๖ (๓) จึงให้อำนาจคณะกรรมการองค์การที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ในการชำระบัญชีเป็นพิเศษเพื่อให้การชำระบัญชีบริษัททั้งสองประเภทมีหลักเกณฑ์และวิธีการเป็นอย่างเดียวกัน ซึ่งทำให้คณะกรรมการองค์การมีอำนาจตามมาตรา ๑๖ (๓) ที่จะกำหนดวิธีการชำระบัญชีให้แตกต่างกันไปจากวิธีการชำระบัญชีโดยทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดได้ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาบทบัญญัติว่าด้วยการชำระบัญชีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายทั้งสองฉบับต่างก็มีหลักการที่จะให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้ทุกรายอย่างเป็นธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บริษัทมีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สิน กฎหมายทั้งสองฉบับได้กำหนดให้ผู้ชำระบัญชีร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้บริษัทนั้นล้มละลายเมื่อได้ดำเนินการตามที่กฎหมาย

^๖ มาตรา ๔๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบเลิกองค์การแล้ว ให้ดำเนินการชำระบัญชีโดยให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลขึ้นคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการผู้ชำระบัญชีขององค์การ

การชำระบัญชีขององค์การให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีบริษัทจำกัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๗ ปรากฏตามหมายเหตุท้ายพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

“เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้คือ โดยที่มีความจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินกิจการไปได้ตามปกติ และคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมา สมควรกำหนดมาตรการในลักษณะของการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล และจัดตั้งองค์การของรัฐขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินมาตรการดังกล่าวเพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะของสถาบันการเงิน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้”

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒), ข้างต้น

กำหนดไว้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เจ้าหนี้ทุกรายได้รับชำระหนี้ตามสัดส่วนแห่งหนี้ และตามลำดับชั้นอย่างเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการล้มละลายซึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) เห็นว่า การกำหนดวิธีการชำระบัญชีบริษัทที่อยู่ในอำนาจ ของคณะกรรมการองค์การนั้นก็ต้องอยู่ภายใต้หลักการในการให้ความคุ้มครองอย่างเป็นธรรม แก่เจ้าหนี้และผู้ฝากเงินทุกรายด้วยเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือ ในกรณีที่บริษัทดังกล่าวมีทรัพย์สินน้อยกว่า หนี้สิน ปรส. จะสามารถชำระหนี้คืนให้แก่เจ้าหนี้ได้หรือไม่ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาแล้ววามตรา ๑๖ (๓) แห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้อำนาจคณะกรรมการ องค์การในการกำหนดวิธีการชำระบัญชีเป็นพิเศษแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึง เห็นว่า วิธีการชำระบัญชีที่คณะกรรมการองค์การสามารถกำหนดขึ้นได้เป็นพิเศษตามมาตรา ๑๖ (๓) นั้นย่อมรวมไปถึงการกำหนดให้คณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ ซึ่งคณะกรรมการองค์การ แต่งตั้งขึ้นนั้น สามารถทำการชำระหนี้คืนให้แก่เจ้าหนี้ของบริษัทด้วย แม้ว่าบริษัทดังกล่าวจะมี ทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สินก็ตาม ทั้งนี้ การชำระหนี้คืนดังกล่าวจะต้องเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้และผู้ฝาก เงินทุกรายดังที่กล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตามกรณีที่คณะกรรมการองค์การได้กำหนดวิธีการชำระ บัญชีให้มีการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ได้แม้บริษัทจะมีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สินนั้น ก็ไม่ขัดสิทธิบุคคล ใดในการฟ้องบริษัทเป็นคดีล้มละลาย รวมทั้งไม่ห้ามผู้ชำระบัญชีที่จะร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ บริษัทนั้นล้มละลายเมื่อเห็นว่าบริษัทมีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สินและไม่สามารถดำเนินการชำระหนี้ ให้เป็นธรรมแก่เจ้าหนี้และผู้ฝากเงินทุกรายได้ ต่างจากกรณีตามมาตรา ๒๖^๔ แห่งพระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่บัญญัติห้ามมิให้บุคคลใดฟ้องบริษัทที่ถูก ระงับการดำเนินกิจการเป็นคดีล้มละลาย เฉพาะกรณีที่บริษัทดังกล่าวอยู่ในระหว่างดำเนินการตาม แผนเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การ ซึ่งข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ปรากฏว่าบริษัททั้ง ๕๖ แห่ง ล้วนเป็นบริษัทที่คณะกรรมการองค์การไม่อนุมัติแผนการแก้ไขฟื้นฟู ฐานะของบริษัททั้งสิ้น

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๔๓

^๔ มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้บุคคลใดฟ้องบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและสถาบันการเงินที่ เกี่ยวข้องเป็นคดีล้มละลายในระหว่างดำเนินการตามแผนเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูที่ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการองค์การ